

ДНЕВНИКЪ

(стенографически)

на

III обикновено Народно Събрание.

(Първа сесия.)

XXXVII. ЗАСЪДАНИЕ, СРЪДА 9 ФЕВРУАРИЙ 1883 ГОД.

(Начало въ 9 часа и 30 м. предъ пладнѣ, подъ председателството на Негово Високо-преосвященство Митрополита Симеона Варненско-Преславский).

Председателъ: (Звъни): Ще се прочете списъка на депутатитѣ.

Секр. Шивачовъ (чете го):

Отъ 40 души представители присъствуватъ 33 души, и отсъствуватъ 7 души; а именно: г-да Ф. Мариновъ, Д-ръ Вълковичъ, Ил. Щърбановъ, Тр. Батановский, Т. Мустафа, М-ръ Грековъ и Л. Дуковъ (Боленъ).

Има единъ протоколъ приготвенъ отъ 31-ий Януарий. (Чете го).

Председателъ: Има ли да се направи нѣкоя забѣлѣжка върху прочетения протоколъ? (Нѣма). Значи че е точенъ. На дневенъ редъ имаме бюджета.

Аневъ: Преди да се захване доклада на бюджета, моля Нар. Събрание да разгледъ въпроса за Спануди. Извѣстенъ е на Нар. Събрание този въпросъ. Този човѣкъ всѣки денъ дохожда да безпокои депутатитѣ, за това е желателно да се рѣши единъ пѣтъ за всегда, за да знае и той какво да прави.

Председателъ: Ми се струва, че г. Спануди бѣше далъ прошение на Нар. Събрание.

Докл. Бошняковъ: Прощението на този човѣкъ бѣше испратено въ бюджетарната коммисия да си даде мнѣнието като до колко би трѣбвало да му се отпуснатъ, защото той наистина не малки заслуги е принесѣлъ на България. Въ сѣбота присъствующитѣ представители се съгласиха, като взехъ въ внимание неговитѣ документи, да му се даджтъ еднажъ за всегда 10.000 лева.

Аневъ: Азъ до колкото успѣхъ да прегледамъ нѣколко документи и нѣкои писма отъ българската екзархия, неговата смѣтка, освѣнъ гдѣто е получилъ еднажъ 8000 лева, сега чачи на 35000 л.; но разбира се, че тѣзи смѣтка е чисто търговска съ лихви и пара-лихви и пр., и Нар. Събрание върху това не може да се произнесе. Най добръ е сега да се рѣши да му се даде една сума отъ 10000 л. и да се свърши за всегда този въпросъ.

Председателъ: Приема ли Нар. Събрание да се даджтъ на г. Спануди 10000 лева еднажъ за всѣкога? (Гласове: Приема).

Марко Велевъ: Първомъ му е дадено 8000 л., а сега да му се даджтъ на половина 4000 лева.

Иор. Шишковъ: Тѣй като коммисията намѣрва, че е заслужилъ, да му се даде тѣзи сума.

Председателъ: Ще положъ на гласуване мнѣнието на коммисията, и, ако Нар. Събрание не го одобри, тогава, разбира се, ще се тури подъ гласуване предложението на г-на Марка Велева.

Поповъ: Този човѣкъ ги иска съ правото си, и си има документи; за това, трѣбва да му се даджтъ 10000 л., а не както предлага г. М. Велевъ.

Председателъ: Който приема да се отпуснатъ на г-на Спануди 10000 лева еднажъ за всѣкога да си дигне ржката. (Болшинство).

Има едно отношение отъ Мин. на Финанситѣ ще помоля Нар. Събрание да благоволи да го чуе.

Серк. Шивачовъ: (Чече: Отношението и указътъ, съ който се внася на разгледане законопроекта за желѣзницата Свищовъ — София — Кюстендилъ).

Председателъ: Какъ мисли Нар. Събрание за разглеждането на този законопроектъ, какво трѣбва да стане?

Аневъ: Азъ мисля, че най добръ ще бѣде да се избере една 10-членна коммисия, която въ разстояние на 24 часа да го преглѣда и да направи докладъ; защото, врѣмето е съвсѣмъ късо и трѣбва да се произнесе Нар. Събрание приема ли го по принципъ или не.

Д-ръ Цачевъ: Азъ мисля, тъй като имаме много работа, финансовата коммисия, която нѣма никакъвъ законопроектъ, да земе да го преглѣда и утрѣ да докладва.

Буровъ: Азъ съмъ на мнѣние да се възложи този законопроектъ на една нова коммисия.

Шивачовъ: Тѣй като тѣзи коммисия свърши своитѣ законопроекти, не остава друго, освѣнъ да изберемъ нова коммисия. (Съгласни).

Поповъ: Азъ мисля, като нѣмаме сега никаква работа, по добръ всичкитѣ депутати въ едно частно събрание да разискаме този въпросъ.

Шивачовъ: Тѣзи коммисия, която се занимава съ него, може да си състави едно заключение, и въ частното събрание пакъ можемъ да се занимаваме; но, ако сѣднемъ всички да разискваме, трѣбва да имаме нѣщо готово; особено ние българитѣ не сме научени мнозина да разискваме наедно.

Вел. Х. Ангеловъ: По добръ е да се избере една 10-членна коммисия, и послѣ да се разиска въ частното заседание, а най сѣтне да се пренесе въ общото заседание на Нар. Събрание.

Поповъ: Незная, какво ще работимъ, когато ни остава само единъ день (Ген. Соболевъ: Вудемъ продолжитъ сесията. Законопроектътъ е твърдѣ кратъкъ, и може въ едно частно събрание да се приеме, или не.

М-ръ Соболевъ: (Преводъ) Утрѣ ще представя докладъ за продължение сесията на Н. Събрание, защото не можемъ да свършимъ.

Шивачовъ: Азъ именно щѣхъ да кажа това, че утрѣ не можемъ да свършимъ; до сѣбота да се продължава и въ сѣбота вечеръ да свършимъ и въ Недѣля да се закрие сесията.

Буровъ: Азъ ще моля Негово Превѣсходителство отъ сѣбота по-вече да не се продължава.

Соболевъ: (Преводъ.) Зависи отъ Събрание да си нареди работитѣ така щото до тогава да бѣде всичко готово; но трѣбва да се свършатъ въпроситѣ, които сѣ представени.

Бошнаковъ: Търпѣли сме 60 дена, да потърпимъ още 2 дена до сѣбота вечеръ и въ Недѣля да се закрие сесията.

Поповъ: Азъ като глѣдамъ, че всѣки день се внасятъ законопроекти, неми се вѣрва чеше свършимъ.

Геровъ: Азъ искамъ да отговори на г. Попова, който каза, че законопроекта билъ много малъкъ; той е малъкъ, но за Нар. Събрание е най голѣмъ. За това, трѣбва да се избере коммисия да го разгледва и послѣ да се произнесе Нар. Събрание.

Вел. Х. Ангеловъ: Законопроекта е малъкъ, но е най труденъ отъ всички. За това, да се избере 10-членна коммисия.

Председателъ: Тѣй като се съставихъ двѣ мнѣния за начина, по който трѣбва да се разгледа законопроекта за желѣзницитѣ, азъ ще помоля Нар. Събрание да се произнесе. Има първо мнѣнието на г-на Анева, който казва, че трѣбва да се състави нова 10-членна коммисия да разгледа този законопроектъ. Подиръ има друго мнѣние на г. Д-ра Цачева, споредъ което законопроектъ трѣбва да се възложи на финансовата коммисия. Подиръ третото мнѣние отъ г. Попова, споредъ което Нар. Събрание въ едно частно заседание да разгледва този законопроектъ.

Поповъ: Азъ дѣто рѣкохъ, че е твърдѣ късъ, азъ не казахъ, че не е важенъ, но може да остане за втората сесия. (Гласове: Не е тѣй, сега ще се разгледва).

Председателъ: Ще туря предложението на г. Анева подъ гласуване. Който е съгласенъ да се избере нова 10-членна коммисия, която да разгледа законопроекта за желѣзницитѣ, да си дигне ржката. (Болшинство).

Какъ желае Нар. Събрание да се постави съ избирането, да ли по тайно, или по явно гласуване.

Шивачовъ: По тайно гласуване, понеже въпроса е твърдѣ важенъ.

М. Велевъ: Едногласно гласуване. (Гласове: Съгласни!).

Председателъ: Това, което желае г-нъ Марко Велевъ, никакъ не е възможно; защото едногласно избиране ще рѣче да накараме всичкитѣ хора щѣтъ не щѣтъ да избиратъ, — това, което не е възможно.

Поповъ: Като е нова коммисия, то трѣба да се избере по тайно гласуване. (Прието).

Председателъ: Сега ли желае Нар. Събрание да се избере? (Сега).

Моля г-да квесторитѣ, да раздадатъ книги.

За 5 минути почивка.

(Послѣ распускъ).

Председателъ: Засѣданието се открива отново.

Секр. Шивачовъ: Резултатътъ на гласуването е слѣдующия: Манафовъ съ 26 гласа, Бобчевъ 29, Геровъ 17, Буровъ 31, Аневъ 25, Щърбановъ 20, Шивачовъ 18, Иорд. Шишковъ 18; а другитѣ иматъ по-малко гласове; а именно: Селвели 10, Хусейнъ 14, Нури Х. Салиевъ 13, Дуковъ 5. Василь Шишковъ 11, Минчевъ 15, Митр. Симеонъ 2, Т. Мустафа 2, Бобошевский 7, Анковъ 4, Цачевъ 10, Станковъ 1, Мещовъ 7, Мулла Юсуфъ 7, Д. Поповъ 9, Батановский 4, Вел. Х. Ангеловъ 1, Ив. Симеоновъ 2.

Председателъ: Всичкитѣ гласоподаватели сж 33; така щото вишегласие сж получили слѣдующитѣ г-да: Манафовъ съ 26 гл., Бобчевъ 29, Геровъ 17, Буровъ 31, Аневъ 25, Щърбановъ 20, Шивачовъ 18 и Иорд. Шишковъ съ 18 гл.

Шивачовъ: За допълнение предлагамъ по явно гласуване да се избератъ г-нъ Минчевъ и отъ турцитѣ Мулла Юсуфъ, понеже знае българскиятъ языкъ и ще може да се споразумѣва съ комисията.

Герровъ: Азъ мисля, да се гледа въ болшинството: този, който има най-много гласове, той да се избере.

Шивачовъ: Ще бжде много добръ, ако се избере Молла Юсуфъ, защото разбира бълг. языкъ. (Гласове: Съгласни).

Аневъ: Не е желателно по този начинъ да се избератъ допълнителнитѣ членове на комисията; най-добръ и най-справедливо е, да се приематъ въ комисията тия, които слѣдватъ съ по-много гласове.

Председателъ: Ще туря на гласуване предложението относително г-на Минчева. Който не го приема, да си дигне ржката. (Никой не дига).

Г. Шивачовъ предлага Мулла Юсуфъ, който има само 6 гласа, а има други съ 14 гл.; така щото какъ желае Нар. Събрание?

Поповъ: Понеже се каза, че Мулла Юсуфъ знае български, нека той да се приеме.

Бобошевский: Като има г. Шишковъ повече гласове, него да изберемъ.

Вел. Х. Ангеловъ: Справедливостта го изисква, който е добилъ вишегласие.

Бошнаковъ: Азъ би желалъ добившиятъ вишегласие да се приеме, но и г. Мулла Юсуфъ да се приеме, защото знае български; тъй като може и азъ да присъжтствувамъ въ комисията, макаръ да не съмъ избранъ.

Марко Велевъ: Като сж наши съдържавници, трѣба единъ отъ Мюсюлманитѣ да се намѣри въ комисията, защото знае официалния языкъ.

Председателъ: Колкото, че трѣба да има единъ отъ нашитѣ другари мюсюлмани, има единъ; но въпросътъ е тука, да ли трѣба да бжде този приетъ за допълнителенъ членъ на комисията, когото предлага г-нъ Шивачовъ, или други, който има по много гласове.

Бобошевский: Като има г. Шишковъ по-много гласове, защо да не се избере той?

Председателъ: Въ такъвъ случай ще туря на гласуване предложението на г. Шивачова, и, ако Нар. Събрание желае да приема Мулла Юсуфа, да го приеме, ако ли не, да приеме други, когото то желае.

Д-ръ Цачевъ: Азъ поддържамъ предложението, което Ваше Високопреосвященство направихъ. Тука трѣба да се гледа на вишегласието. Ако Нар. Събрание не приема този, който има най-много гласове, тогава да се приема Мулла Юсуфъ. Но азъ съмъ противъ всички неправилности, които могатъ да повлѣкхъ Нар. Събрание къмъ лоши слѣдствия.

Шивачовъ: Само човѣкъ да говори нѣма нужда. Азъ съжалѣвамъ, гдѣто г. Цачевъ говори, че щѣли да станхъ неправилности. Азъ предложихъ Мулла Юсуфа, като лице, което знае официалния языкъ, и комисията съ него много лесно може да се споразумѣва. Азъ предложихъ едно лице, а отъ Нар. Събрание зависи да го приеме или не.

Д-ръ Цачевъ: Имахъ честъ да заявжъ вчера на г. Шивачова, че нѣмамъ нужда отъ съжалѣване, и не съмъ дошелъ до такава степенъ, гдѣто да ме съжалѣва той. Въ Събранието, г. Шивачовъ, трѣба да говорите прилично, а не да ме съжалѣвате.

Председателъ: За частни разговори не е мѣсто въ засѣданието на Нар. Събрание. Желаетъ ли Нар. Събрание да се гласува върху предложението на г. Шивачова? (Гласове: Желаетъ). Който не приема Молла Юсуфа, да си дигне ржката. (Меншество.) Приетъ. Така щото, допълнява се 10-членната комисия, която ще разгледа проекта по желѣзницитѣ.

Часътъ е 12; желае ли Н. Събрание да се продължаваме?

Герровъ: Има още врѣме, за това, може да слѣдваме. Часътъ е 12 безъ 10 мин. Остава на Нар. Събрание да се произнесе, да ли желае да пристъпимъ къмъ разгледване бюджета, или не.

Аневъ: Наистина часътъ е почти 12 и не заслужава да захващаме за 10 мин. По-добръ е да отидемъ да обѣдваме и да се върнемъ по-скоро назадъ; но ще моля г. председателя, да туря на гласуване слѣдующето предложение. И

азъ бѣхъ, който предложихъ да има 2 пѣти заседание на день; но практиката показва, че е непригодно; защото не остава време, човѣкъ кога да се приготи. За това, по-практично е, да заседаваме единъ пѣтъ на деня, но да дохождаме пунктъ 12 часа, и тогава можеме да оставаме до 8 или 10 часа вечерята, или най-сетнѣ и до 12 часа.

Поповъ: Съгласенъ съмъ на това; но щомъ се каже на 12 часа, ние дохождаме на 2; по-добъръ е, да се каже на 11 ч.

Геровъ: Азъ има друго да предложѣ. Засѣданието да трае 7 часа. Така щото, ако дойдемъ на 12 ч., да стоимъ до 7, ако ли дойдемъ на 2, да работимъ до 9 часа.

Мар. Велевъ: Настоявамъ да се приеме предложението на г-на Анева, защото сме вече на пѣтъ, и работата да извършимъ повече въ опредѣленото време, което е да се работи, за това който не дойде на 12 часа, да го накажеме съ 10 лева, за да не губимъ златнитѣ дни за неговий кефъ. (Гласове: Съгласни).

Аневъ: Азъ благодаря на г. Марка Велева, че поддържа моето предложение; но паричната глоба е нѣкакъ чувствителна; за това, по-добъръ шрафътъ да бѣде правителственъ.

М-ръ Соболевъ: (Преводъ отъ руски) Вие изволихте да кажете, да се събиратъ представителитѣ на 12 и да трае засѣданието до 7 часа; но това ще бѣде твърдѣ тѣжко. По моето мнѣние по-добъръ сутрина отъ 9—12 часа и това ще бѣде 3 часа, и послѣ отъ 2—6; така щото пакъ ще бѣде 7 часа работа, но неще бѣде толкози трудно. (Гласове: Съгласни).

Аневъ: Това е почти сѣщото предложение, което бѣхъ направилъ азъ; но отъ практиката се вижда, че не е приспособимо.

Шивачовъ: Азъ искахъ да кажа почти сѣщото, което каза г-нъ Аневъ. Ние се убѣдихме, че това е невъзможно, освѣнъ това има канцелария, въ нея трѣба секретаритѣ да се занимаватъ сутринята до 12 часа. Искаме протоколи, а кога ще се работятъ тия протоколи? Въ другитѣ Нар. Събрания сѣ се избирали по 7—8 души секретари, а ние сме само двама. За това, по практично ще бѣде, както каза г-нъ Аневъ.

Юр. Шишковъ: Единъ пѣтъ е рѣшено, това трѣба и да се слѣдва, а не да ни налагатъ г-да Аневъ и Шивачовъ, че тѣмъ било трудно. Ако тѣ немогатъ да дойдатъ на време, защото си имали работа, да имъ се позволи да дохождатъ 1 часъ по-късно.

Геровъ: Като се каже за дохождане въ 9 часа, ние се събираме въ 10 или 11 и остава 1 часъ да работимъ;

послѣ дохождаме въ 2—3, така щото, на мѣсто да печелимъ, ние губимъ.

За това по добъръ ще бѣде, да се събираме единъ пѣтъ именно въ 12 и да работимъ 7 часа наредъ.

Бошнаковъ: Първомъ рѣшихме да имаме 2 засѣдания на день, и постоянствувахъ на това; но практиката показва, че е не приспособимо това. Предъ видъ на работата въ канцеларията и въ комисииитѣ, необходимо е, да се приеме предложението на г-на Анева. А колкото за г-да М-ритѣ, тѣ могатъ да дохождатъ когато искатъ

Мръ Соболевъ: Мнѣ все равно.

Бошнаковъ: За да се прекратятъ тѣзи дебати, дайте на гласуване.

Геровъ: Тукъ азъ не разбирамъ вишегласие. Каза се, че, ако дохождаме и сутрина, повече ще става помаивания на времето, отъ колкото да се работи. А ако заседаваме единъ пѣтъ отъ 12—7, тогава по много работа ще се свърши.

Предсѣдателъ: Колкото за мене лично, азъ ще явя на Нар. Събрание, че или се приеме рѣшението, което се бѣше приело по напредъ, или това, което се предлага сега, да се дохожда въ 12 часа, и да се работи до неопредѣленно време, за мене е всѣ равно; но ще забѣлѣжа, че дѣйствително е мжно за тѣзи, които се занимаватъ съ писменната работа, особено доклада на прошетарната коммисия, а тѣй сѣщо и г-да секретаритѣ срѣщатъ мжнотия. Всѣкой единъ депутатинъ това разбира трѣрдѣ добъръ. Като секретаритѣ ни сѣ всичко двама, разбира се, че е тѣжко за тѣхъ. Но каквото рѣшение и да земе Нар. Събрание, азъ ще помоля г-да представителитѣ, да дохождатъ въ опредѣленния часъ, защото, всичкия въпросъ споредъ мене е тамъ.

Преди въ правилника положихме да се отваря засѣданието на 1 часа; но ми се струва, че нито единъ пѣтъ, не се е случило да се отвори на 1 часъ. Подиръ приехме да се отваря на 9; но нито единъ пѣтъ не се е случило да се отвори въ това време, както и подиръ пладнѣ на 2 часа.

Така щото обикновенно ние правимъ постановления съ цѣлъ, да ги нарушимъ подиръ. За това е хубаво, щото или първото рѣшение ще си остане, или пакъ приемемъ новото предложение, което прави г-нъ Аневъ, но въ всѣкой случай, трѣбва да сме точни.

За това, ако дохождаме на 12 часа, ще имаме достатъчно време да се занимаваме; но, ако опредѣлимъ на 12 часа да се събираме, пакъ ние дохождаме на 1 или 2 ч., работата ще дойде въ сѣщото положение, както и по напредъ. Най сѣтнѣ, азъ би молилъ Нар. Събрание да се произнесе, желае ли да се държи рѣшението, което бѣхме

направили въ едно отъ по-минжалитѣ засѣдания — 2 пѣти да засѣдаваме (Гласове: Не желае), или желае да се приеме миѣнието, което искаа г-нѣ Аневъ, т. е. да се открива въ 12 ч. и да трае до неопредѣлено врѣме?

Д. Поповъ: Понеже това го искатъ секретаритѣ и докладчика, трѣбва да го приемемъ.

Предсѣдатель: Ще туря на гласуване предложението на г-на Анева.

Шивачовъ: Азъ ще кажа на г-на предсѣдателя, че всичката отговорностъ върху него лежи; азъ ни най малко не отговарямъ; но, азъ казвамъ, че, ако се приеме да има 2 пѣти засѣдание, принуденъ ще бѣдъ да отсъствувамъ.

Предсѣдатель: Азъ съзнавалъ мжното положение на секретаритѣ. Моля Нар. Събрание, да се произнесе върху този предметъ. Който не приема предложението на г-на Анева, да има засѣдание на 12 ч. до неопредѣлено врѣме, да си дигне ржката. (Меншество. Приема се.)

Въ таквъ случай ще помоля още еднажъ, да дохаждате на 12 ч. безъ друго.

Шивачовъ: Има една телеграмма отъ Добричъ. (Чете я).

Аневъ: Азъ отъ моя страна заявявамъ тържественно, че ще бѣдъ всѣкога точенъ, за това желателно е, всичкитѣ да додѣтъ. А днесъ, послѣ 1 ч. ще дойдемъ на засѣдание.

Предсѣдатель: Ако не пазимъ думата си, тогава ще трѣбва да земемъ въ внимание предложението на г-на Велева.

Иорданъ Шишковъ: Тѣй като има врѣме още 10-на минути моля позволение, за да кажа 2, 3 думи. Въ миналото засѣдание се подигна въпросъ, да ли чиновници, които сж сега на служба и сж избрани за представители, ще приематъ платата отъ тамъ, гдѣто служатъ или депутатската си плата? За това моля, да се рѣши, кое жалование ще зематъ.

Шивачовъ: Рѣши се, че трѣбва да приематъ една плата, която предпочетатъ, така што тѣзи г-да трѣбва да заявятъ, коя плата ще приематъ.

Аневъ: Когато стана дума за чиновницитѣ и тѣхната, плата азъ напомнихъ тогава на Нар. Събрание, че въ едно отъ засѣданията на бившото Соф. Нар. Събрание се дойде до таково заключение, што-тѣ сами да се произнесатъ, коя плата ще предпочетатъ: чиновническа или депутатска. Но тукъ трѣбва да се опредѣли за кои чиновници, азъ мисля че се касае само до короннитѣ чиновници; едно, и до представителитѣ и членовѣтѣ на окръжнѣтѣ и градски съвѣти. Като се справимъ съ протоколитѣ на миналото Нар. Събрание, ще видимъ, че се касаеше тогавъ исклучително за короннитѣ чиновници.

Докл. Цачевъ: Чухъ отъ единъ предговоривши, че въпроса е рѣшенъ. Тукъ има протоколи и тѣ ще кажатъ, че той не е рѣшенъ. Върху този въпросъ наистина вече еднажъ и азъ казахъ, че въ Нар. Събрание нѣма чиновници, като се основаваме на избирателний законъ. И тамъ се предвижда, колко трѣбва да получатъ, които дохаждатъ отъ вънъ и които сж въ столицата. За това не съмъ противенъ че Нар. Събрание рѣши едното или другото, но само съмъ противенъ да казваме за нѣщо, че е рѣшено, когато не е. Защото има протоколи, които ясно доказватъ това, че Нар. Събрание не се е произнесло върху този въпросъ.

Бошнаковъ: Казанното отъ г-на Анева искамъ да потвърдя, да се справимъ съ протоколитѣ отъ Нар. Събрание и да задължимъ бюрото да се справи съ тѣхъ.

Аневъ: Азъ не можихъ да разбера отъ г-на Цачева, какво иска да каже. Азъ колкото помня, когато бѣхъ депутатъ въ миналото Събрание, разисква се за този въпросъ и се дойде до това заключение, че всичкитѣ коронни чиновници, ако се приематъ за представители, длѣжни сж да постѣпятъ въ Нар. Събрание и да кажатъ, коя плата ще предпочетатъ.

Марко Велевъ: Г-да! (Съгласно), а М-ритѣ да погуматъ двѣ.

Каменъ Симеоновъ: И азъ не съмъ отъ тая категория, които казватъ, че трѣбва да се получаватъ 2 плати, за това искамъ да кажа, че и самитѣ г-да М-ри трѣбва да получаватъ една плата, която тѣ искатъ и като насъ да оставятъ едната.

Иорданъ Шишковъ: Тѣй като се каза, че трѣбва да се справимъ съ протоколитѣ отъ миналото Нар. Събрание, азъ отглаговамъ предложението си.

Д-ръ Цачевъ: Азъ виждамъ, че твърдѣ добръ съмъ разбралъ г-на Анева, но той мене не ме е разбралъ. Азъ казахъ въ *настоящата си сессия* Нар. Събрание не се е произнесло. Слѣдователно, върху този въпросъ въ това Нар. Събрание нѣма постановление.

Г. Геровъ: Азъ като квесторъ искамъ да отговоря на г-на Симеонова, че самъ ходихъ и поканихъ г-да М-ритѣ, за да получатъ депутатската плата, а тѣ всичкитѣ отказъ и не приехъ. За това заявявамъ, че нито единъ М-ръ не е получилъ депутатската плата.

Подпредс. Ив. Симеоновъ: Тѣй като се говори върху короннитѣ чиновници и изборнитѣ, азъ имамъ да кажа, че постановлението на миналото Нар. Събрание е само за короннитѣ, а за изборнитѣ Нар. Събрание не е компетентно да рѣшава; защото правителството не имъ плаща, тѣмъ плащатъ окр. съвѣти и населението. Слѣдователно, какъ

може да се мѣси Нар. Събрание въ общинскитѣ работи, то се мѣси само въ работитѣ на правителството.

Буровъ: Азъ искамъ да отговори на г-нъ Ив. Симеоновъ. Той не трѣбва да забравя, че съкровището отпуска сумми на окр. съвѣти, че правителството имъ плаща. А той каза, че плащаль народа. Ние отпускахме отъ съкровището сума да се плаща на окр. съвѣти. Слѣдователно, тия пари излизатъ отъ правителственното съкровище.

Поповъ: Азъ щѣхъ да кажа това, което каза и г-нъ Буровъ, че на окр. съвѣти се плаща отъ хазната.

Шишковъ: Отъ думитѣ на г-на подпредседателя азъ разбрахъ, че той е човѣкъ, който иска да приема 2 плати. Тѣй като г-да М-ритѣ сж отказали, то вѣрвамъ, че нито г. Ив. Симеоновъ, нито другитѣ ще приематъ такова нѣщо, понеже е несправедливо и незаконно.

Подпредс. Ив. Симеоновъ: Имамъ думата да възразя на г-на Шишкова. Думата ми не е за заплата, че съмъ желаялъ да получавамъ отъ тукъ и отъ тамъ, азъ, слава Богу, нѣмамъ нужда отъ пари. Нар. Събрание трѣбва да постанови, да не плаща правителството на кметовѣтѣ, които се избиратъ отъ народа.

А колкото за окр. съвѣти г-нъ Буровъ има право. А за градскитѣ съвѣти Нар. Събрание не е компетентно. Че азъ нѣмамъ нужда отъ заплата, всѣки може да знае.

Буровъ: Съгласенъ съмъ съ г-на Ив. Симеонова, колкото за градскитѣ и общински съвѣти, тѣхъ народа избира и имъ плаща. А колкото за членътъ отъ окр. съвѣтъ за той си предполага да приеме депутатската плата.

Вошнаковъ: Азъ пакъ моля, да се направи справка. Никой не желае да оскърби Нар. Събрание. Ние можемъ да харижемъ и тази заплата, не сме дошли за пари, а за работа.

Шивачовъ: Азъ намѣрихъ въ протоколитѣ отъ миналото Нар. Събрание. (Чете дневника книга III. стр. 110).

М-ръ на Вътрешнитѣ Дѣла, Генералъ Майоръ Соболевъ: Я думаю, г-да, что державный чиновникъ, который въ собраніи, тотъ только М-ръ. Они не получили. Що касается до остальныхъ, то въ принципѣ избирательнаго закона,

они недопускаются. И закона для чиновниковъ 1 § говорить: (Чете го).

Который не получаетъ жалование отъ держ. сокровища онъ не чиновникъ, онъ избирательный членъ.

Манафовъ: За да дойдемъ до заключение, избирателный законъ каза, като кои лица се наричатъ чиновницитѣ. До гдѣто предъ нашитѣ очи сѣди избирателный законъ, то на основание на този законъ ние депутатитѣ на Нар. Събрание съ понататѣшно тълкование правимъ превишение на властѣта си. Азъ не мога да считамъ представителитѣ на окр. съвѣти чиновници, освѣнъ служащи по изборъ отъ страна на населението. Това избирателный законъ явно доказва.

М-ръ на Вътр. Дѣла, Генералъ Майоръ Соболевъ: § 25 буква в (чете): «Не могатъ дабждѣтъ избрани представители сѣдиитѣ и чиновницитѣ отъ всичкитѣ вѣдомства!»

Шишковъ: Ако не е чиновникъ нека се нарича избранъ. Тукъ е въпроса, трѣбва ли 2 плати да получаватъ или една?

Шивачовъ: На основание на сѣщия законъ азъ не съмъ противъ, ако получаватъ 2, или една плата. Но понеже се отвори въпросъ, трѣбва да се разясни, че първий чл. отъ закона за чиновницитѣ казва: (Чете го).

Значи до минутата, до когато се учредихъ окр. съвѣти и се обдържахъ отъ дър. съкровище, разбира се, че сж се считали за чиновници; слѣдъ като е излѣзналъ новий законъ за окр. съвѣти, правителството вече не е плащало и тѣ сж възлѣзали на равна нога съ избранитѣ чиновници. Тѣй щото споредъ членъ 1, до минутата, до когато сж се ползвали отъ дър. съкровище, нѣматъ право за 2 плати, съгласно предложението прието отъ Нар. Събрание.

Вошнаковъ: За миналий мѣсець се отпустнахъ заимообразно на окр. съвѣти да платятъ на тѣхнитѣ чиновници, а заимообразно платеното населението ще го плати на съкровището. (Гласове: Нѣма чиновници!)

Председателъ: Засѣданието се закрива.

(Конецъ на 12 ч. и 15 минути.)

Председателъ: **Варненско-Преславский Симеонъ.**

Подпредседатели: { **Иванъ Симеоновъ**
Ат. Минчовъ.

Секретари: { **Н. Шивачовъ.**
И. Ц. Щърбановъ.

Директоръ на Стенографическото Бюро: **А. Безеншекъ.**